

ಪರಿಪೂರ್ಣದೇಡೆಗೆ

ನಾಳೆ ಬಸವಜಯಂತಿ. ಮಹಾಮಾನವತಾವಾದಿ ಬಸವಣ್ಣವರು ಜನಪ್ರೇತಿದ ಪ್ರಣಾಲಿವಸ. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಶರಣ ಚೆಳುವಳಿಯ ನೇತಾರರಾಗಿದ್ದ ಬಸವಣ್ಣವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸುವ, ಸಂಪಾದಿಸುವ, ಅನುವಾದಿಸುವ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಅನೂಭಾವನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೇ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ ಹಿಂದಿನ ಸಂಪಾದನಾಕಾರರು ಷಟೋಷ್ಟಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದರ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ವಚನಗಳನ್ನು ಸಂಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಚನಗಳನ್ನು ಷಟೋಷ್ಟಲ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಏಕೋತ್ತರ ಶತ್ಸ್ತಲ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅವರ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಿಂದವಾಗಿ ವಿಹರಿಸುವ ಗಳಿಗಳನ್ನು ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟಿಂತೆ ಅಗಿದೆ. ೯೦ಫ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗೃಹಿಸಿದವರ, ಸಂಪಾದಿಸಿದವರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಕ್ಂತೆ ವಚನಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಕಲನಕಾರರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನ್ನು ಮೀರಿ ವಚನಗಳ ಸ್ವಜ್ಞ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಂಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ಶರಣರೂ ಈಗಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮ ವಚನಗಳನ್ನು ಷಟೋಷ್ಟಲ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರಲಾರೂ. ಶಂಕರ, ರಾಮಾನುಜ, ಮಂಡ್ರ ಮೊದಲಾದ ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಾಣವತ್ಯಾಗಿ-ಭಗವದ್ಗೀತೆ-ಬಿಹಾರ್ಕೂತ್ರ) ಮೇಲೆ ಭಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಂತೆ, ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರು ಯಾವುದೋ ಬಂದು ಹೊಸ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರತಿಪಾದಕರಾಗಿ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲ. ಜನರ ಲೋಕ ಮತ್ತು ಪಾರಲೋಕ ಬದುಕಿನ ಒಳ-ಹೊರಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಿ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಸ್ವಾನುಭವದ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ ಬರೆದವರು. ಒಂದು ನಿದಿಷ್ಟ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಅವರ ವಚನಗಳು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಸಾವಕಾಲಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಅವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾದರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯೇ ವಚನಗಳ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಕಲನಕಾರರು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಗಳ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ವಚನಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಧಾರೆ ತಡೆಗೊಳಿಸಿಯನ್ನು ಒಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾಪುರುಷರನೇಕರು ಸ್ತತಃ ಬರೆದಿರುವುದು ಅತ್ಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಕಟವರ್ತಿಗಳಾದ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಆ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ದಾಖಿಲಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಆ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅವರ ನಿಕಟ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ದಾಖಿಲಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅಯಾಯ ಮಹಾಪುರುಷರ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಪ ಎನ್ನಬಹುದೇ ಹೊರತು ಅವರೇ ಬರೆದಿಟ್ಟಿರು ಸಾಕಾ ಆಗಿವೆ ಎನ್ನಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೇ ಆಗಲೆ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯುವರು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲಿಸಿದ್ದು ಅವರ ಚೆಳುವಳಿಯ ಮೂಲಸ್ವರೂಪದರ್ಶನ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಶೂನ್ಯಸಂಪಾದನೆಯಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಚನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸನ್ಮೇಶಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವೆ, ಅನುಭವ ಮಂಟಪದ ಗೋಪಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ವಚನಗಳನ್ನು ಅಯಾ ಶರಣರ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲನಕಾರರು ಬರೆದು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಚನಕಾರರ ಚೆಳುವಳಿಯು ಅವರ ಕಾಲಾನಂತರ ದಿಕ್ಷಾತ್ಪಾ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಮಕರ್ತನಕ್ಕೆ ಸೀಲಿಸಿರುವುದು ದುರದ್ವಷ್ಟಕರ.

ಸ್ಥಳಾನುಸಾರ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾದ ವಚನಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಓದುವವರು ಅದನ್ನು ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಷಟೋಷ್ಟಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಸವಣ್ಣವರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲ ವಚನಗಳು ಯಾವುದೋ ಸ್ಥಳದ ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವಕಡೆಯಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರ ಗಮನ ಸೇಳಿಯುವಲ್ಲಿ, ಸಂವಹನೆ ಕಲ್ಪಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಒಂದು ವಚನ ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮ ವಚನವಾಗಿದ್ದರೂ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಸ್ಥಳವಾರು ವರ್ಗೀಕರಣದಿಂದ ಓದುಗರ ಕ್ರಿಯೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಎಟುಕಡೇ ಕಣಾತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಸಕ್ತ ಓದುಗ ತತ್ತ್ವಭಾರಭರಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ವಚನವಾಬ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವ ಅಪಾಯವಿದೆ.

ಬಸವಣ್ಣವರನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧವಿವೆ. ಅನೇಕರು ಬಸವಣ್ಣವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಅವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ವಿಶೇಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೯೦ಫ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬಸವಣ್ಣವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆಯ್ದು ವಚನಗಳೇ, ವಚನಗಳ ಸಾಲುಗಳೇ ಹೊಳಹು ನೀಡಿರುತ್ತವೆ. ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಹಿಂದಿನ ಸಂಕಲನಕಾರರು ವಚನಗಳನ್ನು ವಿರಶೈವ ಧರ್ಮದ ದಾಶನಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾದ ಭಕ್ತ, ಮಹಿಳೆ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪೂರ್ಣಲಿಂಗಿ, ಶರಣ, ಇತ್ಯಾ ಎಂಬ ಷಟೋಷ್ಟಲಗಳ ಪರಿಕ್ರೆ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬಸವಣ್ಣವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಮತ್ತಧರ್ಮದ ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದೆ ಇವತ್ತಿನ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿತು ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದವರಿರಲಿ ಬಸವಣ್ಣವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಅವರ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕೇ ನೀರವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು

ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವಚನಗಳನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ಓದುಗರಿಗೆ ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸದೆಯುತ್ತಿದೆ. ವಚನಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರಗಳ ಆವಿಷ್ಣೂರ ಮತ್ತು ಭಾವತೀವೃತ್ತೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಅವರ ವಚನಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರ್ಮೀ ಓದುಗರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ವಚನಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾನುಸಾರ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ವಚನಗಳನ್ನು ಅವು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ವಿವರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಚನಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಆಯಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ; ಓದುಗರು ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಮೂಲ ವಚನಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರ್ಮೀ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ವಚನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ವಚನದಲ್ಲಿ ನಾಮಾಮೃತ ತುಂಬಿ,
ನಯನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂರುತಿ ತುಂಬಿ,
ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹು ತುಂಬಿ,
ಕೀರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೀರುತಿ ತುಂಬಿ,
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕಮಲದೊಳಗಾನ ತುಂಬಿ !

ಕಣಳಿ ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ನೋಡಲೀಲ್ಲ,
ಕೀರಿಗಳು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಕೇಳಲೀಲ್ಲ,
ಕ್ರೀಗಳು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರಾಜಿಸಲೀಲ್ಲ,
ಮನ ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ನೆನೆಯಲೀಲ್ಲ
ಮಹಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ !

ಈ ವಚನಗಳು ಪಟ್ಟಿಸ್ತಲ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ವಚನ ಸಂಖ್ಯೆ 494, 855 ರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಅಮೇರಿಂದು ಅಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಎರಡು ವಚನಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓದುವಾಗ ಆಗುವ ಅನುಭೂತಿಯೇ ಬೇರೆ. ‘ತುಂಬಿ/ದ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗವಿರುವ ಈ ಎರಡು ವಚನಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟೆಷ್ಟಿಗೆ ಓದುವಾಗ ಉದ್ದೇಶವು ಅಧಿಕ ಹೊಳಹು ಈ ವಚನಗಳನ್ನು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಒಂದಕ್ಕೊಂಡಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೊಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡೂ ವಚನಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿದಾಗ ಭಕ್ತನ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಯ ವಿಭಿನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕಳೆವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಧನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾತ್ಮನ ಮಧ್ಯ ಇರುವ ‘ನಾನು, ನೀನು’ ಎಂಬ ಭೇದ ಸಿದ್ಧಿಯ ಆವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏಂಟಿಫಿಡಾಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಎತ್ತರದ ಪರಾತವನ್ನು ಏರಲು ಹೊರಟಿ ಪರವತಾರೋಧಿಗೆ ಏರುವ ಮೊದಲು ಕಾಣುವ ಪರವತ ಏರಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. “ನಯನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂರುತಿ ತುಂಬಿ” ಎಂಬ ವಚನದ ಸಾಲಿನ ಮುಂದುವರಿದ ಅನುಭಾವವೇ “ಕಣಳಿ ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ನೋಡಲೀಲ್ಲ”. ಇದೇ ರೀತಿ “ಕೀರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೀರುತಿ ತುಂಬಿ” ಎಂಬ ವಚನದ ಮುಂದುವರಿದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧಿಯೇ “ಕೀರಿಗಳು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಕೇಳಲೀಲ್ಲ”. ಅಂತಹೀ “ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹು ತುಂಬಿ” ಎಂಬ ವಚನದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಅನುಭವದ ಮುಂದಿನ ದಿವಾನುಭೂತಿಯೇ “ಮನ ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ನೆನೆಯಲೀಲ್ಲ”! ಅದುವೇ ನಾನೀನೆಂಬ ಉಭಯವನ್ನಿಂದು ತಾನುತಾನಾದ ಐಕ್ಯಸ್ಥಿತಿ! ಬೆಳಗು ಬೆಳಗನೆ ಕೂಡಿದ ಮಹಾಕೂಟ!

5.5.2011

ಶ್ರೀ ತರಳಬಾಳು ಜಗದುರು
ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಮಹಾಬುಂಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆ

